

Dükançy hem onuň hoşboý ysly ýagy döken totuguşy hakynda hekaýat

Category: Goşgular, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 21 январа, 2025

Dükançy hem onuň hoşboý ysly ýagy döken totuguşy hakynda hekaýat
Dükançy hem onuň hoşboý ysly ýagy döken totuguşy hakynda hekaýat

Ir döwürde bir dükançy barmysyn,
Mydam totuguşyn magtaýarmysyn.

Iýenini haklaýanam şolmysyn,
Dükanyňy saklaýanam şolmysyn.

Geläýse bir kişi almaga bir zat,
Halys bizar edýärmişin sakyrda.

Bir gün işi çykyp, gitdi bir ýana,
Totysyny sakçy goýup dükana.

Dürli-dümen barja harydy saklap,
Otyrka töwerek-daşa ýaltaklap,

Bir pişigi görüp, haýaty göçdi,
Haryd-a hiç, hatda janyndan geçdi.

Harytlaň arasynda bukuldy,
Şonda çetde duran çüýşe ýykyldy.

Hoşboý ysly ýag bardy oň içinde,
Dükançy öwrülip gelse haçanda.

Bolan işi görüp, gahary geldi,
Penjeläp, totynyň hüpügni ýoldy.

Toty ýarylara gelip gahardan,

Kes-kelläm ýüz sowdy suwdan, nahardan.

Kellesiniň kelligine kejikdi,
Uzakly gününü dymyp geçirdi.

Hojaýyn gynanyp beýle ahwala,
Edil düşen ýaly çykgynsyz hala,

Guşuna ýalbardy: «Eý, mähribanym,
Dil aç ahyr, beýdip örteme janym.

Sen rysgal-döwletim, gözüm nurusyň,
Seň hüpügňi üten elim gurasyn!»

«Sizem doga okaň, guşum dil açsyn,
Ýene döwran dönsün, bagtym gül açsyn!»

Diýip, çaga ýaly boýnuny burup,
Derwüslere ýüzlendi ol ýalbaryp.

Ýöne geplemedi onuň kel guşy,
Dowam etdi durdy gamly durmuşy.

Bir günem bir derwüş barýarka geçip,
Birden başyndaky telpegi gaçyp,

Onuň kel kellesi ýalaňaçlandy,
Muny görüp, guşuň göwni hoşlandy.

Soňam gygyrypdyr: «Eý, derwüş, eşit,
Seň sypatyň näme, beýle üýtgeşik?

Senem hojaýynyň ýagyny döküp,
Ýörmüsiň men ýaly jezaňy çekip?»

Adamlar geň galyp onuň sözlerne,
Gülüşdiler ýaş aýlap gözlerne...

Kä zatlar bir-birne etse-de çalym,
Hut şoldur öýtmekden ägäräk boluň.

Kä kişiň kä zada düşünşi ýalan,
«Weli-diýipdirler-özünü bilen».

Zat-zada çalymdaş, adam-adama,
Ynanaýmak bolmaz, gören badyňa.

Bar, namazhon, takwamyşyň diýeli,
Şonda-da, däl-ä sen pir ýa-da weli,

bir ýagdaýy akly bolan bilýändir:
Görseňiz, sährada meñzeş gül kändir.

Ýöne şolardanam ýalanlar-zäher,
Arylardan bal alýandyr her mahal.

Iýseler-de şol bir meñzeş otlary,
Deň däldir haýwanlaň hereketleri.

Ýatlaýyň oýlanyp oturman uzak
Biri-süýt berýändir, beýleki-tazek...

Oýlan-da, hemmesin salyber ýada,
Şu kysmy mysallar kändir dünýäde. Goşgular